



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4712/2019
28.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибаше и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... – ..., чији су пуномоћници Зоран Петровић, адвокат из ... и Немања Ковачевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, чији је законски заступник Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3482/19 од 20.08.2019. године, у седници већа одржаној 28.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ КАО НЕОСНОВАНА ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3482/19 од 20.08.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини П1 1062/17 од 24.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је Закључком Владе Републике Србије 05 број 401-161/2008-01 од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи учесницима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина: Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље, повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта учесника рата са пребивалиштем на територији свих осталих општина које нису у наведеном Закључку Владе РС, а тиме и овде тужиоца као учесника рата 1999. године, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 3482/19 од 20.08.2019. године усвојио жалбу тужене и преиначио првостепену пресуду тако што је одбио као неоснован тужбени захтев, те обавезао тужиоца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. сав 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

У правноснажено окончаном поступку је утврђено да се тужилац у периоду од 18.12.1998. године до 15.12.1999. године налазио на одслужењу редовног војног рока и да је у периоду од 24.03. до 26.06.1999. године учествовао у рату при ВП ../. ... за које време није примао ратне дневнице. Влада Републике Србије је 17.01.2008. године донела закључак којим је прихваћена информација о потреби обезбеђења средстава остварених у поступку приватизације за исплату помоћи неразвијеним општинама наведеним у том акту и њиховој расподели по критеријумима које сачине заједничке комисије састављене од представника локалне самоуправе и штрајкачких одбора ратних војних резервиста са пребивалиштем на територији тих општина. По том закључку, право на добијање новчане помоћи стиче сваки ратни војни резервиста из означених општина који достави правноснажну пресуду донету на основу одрицања од тужбеног захтева пред надлежним судовима против Републике Србије, ради исплате накнаде, као и писмену изјаву да нема даљих потраживања по том основу према држави. Наведени закључак је донет у складу са споразумом од 11.01.2008. године који је закључен са штрајкачким одборима ратних војних резервиста Куршумлије, Блага, Бојника, Лебана, Житорађе, Дољевца и Прокупља.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је нашао да је Закључком Владе Републике Србије од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза и тако је извршена дискриминација тужиоца по месту његовог пребивалишта у односу на ратне војне резервисте, учесника ратних сукоба са пребивалиштем на територији Општина наведених у том закључку. Из тог разлога је применом члана 21, 32. и 36. Устава Републике Србије, члана 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода усвојио тужбени захтев и утврдио постојање дискриминаторског поступања тужене.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужене закључио да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев.

Имајући наведено у виду, правилно је и по оцени Врховног касационог суда одбијен тужбени захтев из разлога које прихвата и ревизијски суд.

Одредбом члана 7. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“ број 43/94) важећег у време када је тужилац учествовао у рату, било је прописано да војску сачињавају стални и резервни састав, да стални састав војске сачињавају

професионални војници и војници на служењу војног рока, док резервни састав војске сачињавају резервни официри, резервни подофицири, војници у резерви и жене – војни обвезници.

Следом реченог, тужилац не спада у групу лица која би имала право на наплату ратних дневница. У време ратних дејстава током 1999. године тужилац није био припадник резервног састава бивше Војске Југославије, већ припадник њеног сталног састава као војник на редовном одслужењу војног рока. Закључак Владе Републике Србије од 17.01.2008. године односи се на ратне војне резерviste – приправнике резервног састава бивше Војске Југославије, па се зато тужилац не налази у истом положају да би означеним актом органа тужене државе могао бити дискриминисан по месту свог пребивалишта.

Имајући у виду изнето, правилно је другостпени суд одбио захтев тужиоца као неоснован.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 153. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП. Тужилац није успео у поступку по ревизији, па зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**